

წყაროები – „ჩვენი ქრისტიანული ცხოვრება და მსახურება“

6–12 სექტიმბერი

ღვთის სიტყვის საუნჯე | კანონი 33, 34

იეჰოვასთან პოვეთ თავშესაფარი!

it „იეშურუნი“

ისრაელის საპატიო წოდება. სეპტუაგინტაში გამოყენებული სიტყვა „იეშურუნი“ აღერსობითი ხასიათისაა და ნიშნავს „საყვარელს“. ამ წოდებას ისრაელებისთვის უნდა შეეხსენებინა, რომ იეჰოვას მათთან შეთანხმება ჰქონდა დადებული, რომელიც აკისრებდა ვალდებულებას, მართლები ყოფილიყვნენ ღვთის თვალში (კნ. 33:5, 26; ეს. 44:2). კანონის 32:15-ში წოდება „იეშურუნი“ ირონიულადაა გამოყენებული, რადგან, ნაცვლად იმისა, რომ ღვთის ხალხს გაემართლებინა თავისი წოდება, ისინი ეურჩებოდნენ იეჰოვას და ზურგს აქცევდნენ თავიანთ შემოქმედსა და მხსნელს.

20–26 სექტიმბერი

ღვთის სიტყვის საუნჯე | იესო ნავეს

ძე 3–5

იეჰოვა აკურთხებს თავის ერთგულ მსახურებს

it „იორდანე“

იმ ნაწილში, სადაც იორდანე გალილეის ზღვიდან გამოედინებოდა, მდინარის სიღრმე 1–3 მეტრი იყო, ხოლო სიგანე – 27–30 მეტრი. თუმცა გაზაფხულზე მდინარე იორდანე ნაპირებიდან გადმოდიოდა და უფრო ღრმა და განიერი ხდებოდა (იეს. 3:15). აღიდებული მდინარის გადაკვეთა, განსაკუთრებით კი ქალაქ იერიხო-ნის სიახლოვეს, მრავალრიცხოვანი ისრაელისთვის – კაცებისთვის, ქალებისა თუ ბავშვებისთვის – მეტად სახიფათო იქნებოდა. მდინარის ამ ნაწილში დინება ისე-

თი სწრაფია, რომ თანამედროვე დროშიც კი გაუტაცებია მობანაკეები. მაგრამ იეჰოვამ სასწაულებრივად გააჩერა წყალი და ხალხმა მშრალად გადაკვეთა მდინარე (იეს. 3:14–17). ამ მოვლენიდან საუკუნეების შემდეგ იეჰოვამ მსგავსი სასწაული ელიას ხელითაც მოახდინა, რასაც ელი-სეც შეესწრო; მოგვიანებით იგივე სასწაული ელისემაც გაიმეორა (2მფ. 2:7, 8, 13, 14).

4–10 ოქტომბერი

ღვთის სიტყვის საუნჯე | იესო ნავეს

ძე 8, 9

ისწავლეთ გაბაონელების მაგალითზე

it „გაბაონი“

იესო ნავეს ძის დროს. იესო ნავეს ძის დროს გაბაონი ქანაანის შთამომავლებით, ხიველებით იყო დასახლებული. ხიველები იმ შვიდ ერს შორის იყვნენ, რომლებიც ისრაელებს უნდა გაენადგურებინათ (კნ. 7:1, 2; იეს. 9:3–7). გაბაონელებს, ისევე როგორც ქანაანისგან წარმოშობილ სხვა ერებს, „ამორეველებადაც“ მოიხსენიებდნენ (2სმ. 21:2; შდრ. დბ. 10:15–18; 15:16). სხვა ქანაანელებისგან განსხვავებით, გაბაონელები მიხვდნენ, რომ ვერც ჯარის სიძლიერე და ვერც ქალაქის სიდიდე ვერ დაიცავდა მათ ისრაელის შემოტევისგან, რადგან იეჰოვა იბრძოდა თავისი ხალხისთვის. ამიტომ მას შემდეგ, რაც ისრაელმა იერიხო-ნი და აი აიღო, გაბაონელებმა გილგალში დაბანაკებულ იესო ნავეს ძესთან ზავის დასადებად კაცები გაგზავნეს. ეს მამაკაცები, როგორც ჩანს, ხიველებით დასახლებული სამი სხვა ქალაქის, ქეფირას, ბეეროთისა და კირიათ-იეარიმის ინტერესებსაც იცავდნენ (იეს. 9:17). გაბაონელებს გაცვეთილი სანდოები და ტანსაცმელი ეცვათ, გაცვეთილი ტომრები და

დახეთქილი ტიკები ჰქონდათ, საგზლად წაღებული პური კი გამხმარი იყო და იფ-შენებოდა. მათ თავი მოაჩვენეს ისრაე-ლებს, რომ შორეული ქვეყნიდან იყვნენ და არა იმ ერებიდან, რომელთა მიწებიც ღვთის ხალხს უნდა დაეპყრო. ამ მამაკა-ცებმა მოიხსენიეს, რა დამართა იეჰოვამ ეგვიპტეს და ამორეველთა მეფეებს, სი-ხონსა და ოგს, თუმცა არ უხსენებიათ იე-რიხონისა და აის დაცემა. წინააღმდეგ შემთხვევაში ისრაელებს ეჭვი გაუჩნდე-ბოდათ, როგორ გაიგეს მათ ეს ამბები „შორ ქვეყანაში“ ჯერ კიდევ წამოსვლამ-დე. ისრაელებმა შეუმოწმეს საგზალი და პირობა დაუდეს, რომ ცოცხლებს დატო-ვებდნენ (იეს. 9:3–15).

11–17 ოქტომბერი

ღვთის სიტყვის საუნჯე | იესო ნავეს
ძე 10, 11

იეჰოვა იბრძვის ისრაელისთვის

it „სეტყვა“

იეჰოვას მიერ მოვლენილი სასჯელი. იეჰოვამ თავისი სიტყვის შესასრულებ-ლად და ძლევამოსილების საჩვენებლად არაერთხელ გამოიყენა სეტყვა (ფს. 148:1, 8; ეს. 30:30). როგორც ბიბლიიდან ვიგებთ, პირველად იეჰოვამ სეტყვა მაშინ მოა-ვლინა, როდესაც ეგვიპტელებს მეშვიდე სასჯელი დაატეხა. სტიქიამ გაანადგურა მცენარეულობა, დაღეწა ხეები და დახო-ცა გარეთ დარჩენილი ხალხი თუ პირუტყ-ვი. თუმცა გომენის მიწა, სადაც ისრაელები ცხოვრობდნენ, არ დასეტყვილა (გამ. 9:18–26; ფსალმ. 78:47, 48; 105:32, 33). მოგვი-ანებით აღთქმულ მიწაზე, როცა ისრაე-ლებმა იესო ნავეს ძის მეთაურობით გაბა-ონის წინააღმდეგ გამოსულ ხუთ ამორე-ველ მეფეს შეუტოეს, იეჰოვამ მსხვილ-მსხვილი სეტყვის მარცვლები დაუშინა მტრებს. შედეგად, სეტყვამ უფრო მეტი იმ-

სხვერპლა, ვიდრე ისრაელთა მახვილმა (იეს. 10:3–7, 11).

18–24 ოქტომბერი

ღვთის სიტყვის საუნჯე | იესო ნავეს
ძე 12–14

ღვთის სიტყვის სიღრმეები

it „გებალი“

იეჰოვამ გებალელთა მიწა იმ ტერიტორი-ებს შორის მოიხსენია, რომლებიც ისრა-ელს იესო ნავეს ძის დროს უნდა დაემ-კვიდრებინა (იეს. 13:1–5). ზოგი კრიტიკოსის აზრით, აქ შეუსაბამობას აქვს ადგილი, რადგან ქალაქი გებალი, რომელიც ისრაე-ლიდან შორს, ჩრდილოეთით მდებარე-ობდა (დანიდან ჩრდილოეთით, დაახლ. 100 კმ-ში), არასდროს დაუმორჩილებია ღვთის ერს. ზოგი ბიბლიესტის აზრით, ამ მუხლის ტექსტი ებრაულ ხელნაწერში დაზიანებულია და, როგორც ჩანს, დე-დანში იკითხებოდა: „ლიბანის მოსაზღვრე მიწა“ ან „გებალელთა მიწამდე“. თუმცა აღსანიშნავია ერთი გარემოება: იესო ნა-ვეს ძის 32:2–7-ში მოცემულ დაპირებას იე-ჰოვა ისრაელებს იმ პირობით შეუსრუ-ლებდა, თუ ერთგულები დარჩებოდნენ. ასე რომ, როგორც ჩანს, ისრაელებმა გება-ლი თავიანთი ურჩობის გამო ვერ დაიპყ-რეს (შდრ. იეს. 23:12, 13).

25–31 ოქტომბერი

ღვთის სიტყვის საუნჯე | იესო ნავეს ძე
15–17

გაუფრთხილდით თქვენს მემკვიდრეო-ბას!

it „ხებრონი“

როცა ისრაელები სამხრეთ ქანაანს უტევ-დნენ, ხებრონის მკვიდრნი და მათი მეფე

(როგორც ჩანს, ჰოჰამის მემკვიდრე) სიცოცხლეს გამოასალმეს (იეს. 10:36, 37). მართალია, ისრაელებმა იესო ნავეს ძის მეთაურობით ქანაანელები დაიმორჩილეს, მაგრამ მაშინვე არ ჩაუყენებიათ ჯარი დაპყრობილ ქალაქებში. მაგალითად, როცა ისრაელი სხვა ტერიტორიებს იპყრობდა, ანაკიმები ხებრონში დაბრუნდნენ, რის გამოც ქალებ იეფუნეს ძეს (ან იუდას შთამომავლებს მისი ხელმძღვანელობით) ქალაქის ხელმეორედ დაპყრობა მოუწია (იეს. 11:21–23; 14:12–15; 15:13, 14; მსჯ. 1:10). ხებრონი, რომელიც სამკვიდროდ იუდასტომელო ქალებ იეფუნეს ძეს გადაეცა, მოგვიანებით წმინდად შერაცხეს და თავშესაფარ ქალაქად აქციეს. ხებრონი მღვდლების ქალაქიც იყო. ყოველივე ზემოთქმულის მიუხედავად, ხებრონის ველ-მინდვრები და მიმდებარე დასახლებები ქალებ იეფუნეს ძის საკუთრებად ითვლებოდა (იეს. 14:13, 14; 20:7; 21:9–13).

it „მონური შრომა“

ბიბლიურ დროში „მონური შრომა“ (ებრ. მას) საკმაოდ ცნობილი მოვლენა იყო. დამპყრობლები, ხშირად, დამორჩილებულ ხალხებს მონურად ამუშავებდნენ (კნ. 20:11; იეს. 16:10; 17:13; ესთ. 10:1; ეს. 31:8; გდ. 1:1). დამონებულ ისრაელებს ეგვიპტეში სასტიკი ზედამხედველები დაუნიშნეს, რომლებიც მძიმედ ამუშავებდნენ და აშენებინებდნენ სამარაგო ქალაქებს – ფითომსა და რამსესს (გმ. 1:11–14). აღთქმული მიწის დამკვიდრებისას ისრაელებმა არ მოუსმინეს იეჰოვას – მათ დაინდეს ზოგი ქანაანელი და მონური სამუშაო დააკის-

რეს. მათთან ურთიერთობამ საბოლოოდ ერი კერპთაყვანისმცემლობამდე მიიყვანა (იეს. 16:10; მსჯ. 1:28; 2:3, 11, 12). დაპყრობილი ქანაანელების შთამომავლები – ამორეველები, ხეთელები, ფერიზელები, ხიველები და იებუსელები – მეფე სოლომონის დროსაც მონურ სამუშაოს ასრულებდნენ (1მფ. 9:20, 21).

it „ქანაანი“

მართალია, ისრაელებმა სრულად ვერ დაიპყრეს ქანაანის მიწა და ვერც ყველა მკვიდრი დაიმორჩილეს, მაგრამ მაინც შეიძლება ითქვას, რომ იეჰოვამ თავის ხალხს „მთელი მიწა მისცა, რომლის მიცემაც მათ მამა-პაპას ფიცით აღუთქვა“, მან „ისინი ყოველი მხრიდან მოასვენა“ და „არცერთი დანაპირები არ გამგყუნებულა, რომელიც იეჰოვამ ისრაელს მის სასიკეთოდ მისცა, ყველაფერი შესრულდა“ (იეს. 21:43–45). ისრაელის გარშემო მცხოვრებ ხალხებს ეშინოდათ მათი და ერისთვის საფრთხეს არ წარმოადგენდნენ. ღმერთს ნათქვამი ჰქონდა, რომ ნელ-ნელა განდევნიდა ქანაანელებს, რათა მიწა არ გაუკაცრიელებულიყო და მხეცები არ მომრავლებულიყვნენ (გმ. 23:29, 30; კნ. 7:22). მართალია, ქანაანელებს უკეთესი საომარი აღჭურვილობა ჰქონდათ, მაგალითად, ჰყავდათ ცელიანი ეტლები, მაგრამ დამარცხების შემთხვევაში ისრაელები იეჰოვას ვერ დაადანაშაულებდნენ სიტყვის გატეხვაში (იეს. 17:16–18; მსჯ. 4:13), რადგან როგორც ბიბლიიდან ვხედავთ, მათი დამარცხების მიზეზი ყოველთვის მათი ორგულობა იყო (რც. 14:44, 45; იეს. 7:1–12).